

ادیان ابراهیمی یا ایمان ابراهیمی؟

خواندن کلام خدا: پیدایش ۱۱: ۳۱-۱۲: ۹-۱

مقدمه: عنوان ادیان ابراهیمی توسط انسانها ابداع شد ولی طبق کلام خدا چنین چیزی وجود ندارد. ابراهیم هیچ دینی درست نکرد. ابراهیم حتی پیامبر هم نبود. پیامبر کسی است که کلام وحی شده خدا را دریافت کرده و آن را با نبوت کردن و نوشتن بر کتابی به دست مردم برساند. اما ابراهیم هیچ کتابی ننوشت و هیچ دینی را تأسیس و بنیانگذاری نکرد.

مکاشفه خدا به انسانها: خداوند قبل از سیل نوح خود را به بعضی ها ظاهر می کرد و با آنها قدم و حرف می زد. نسل انسانها از دو فرزندان آدم و حوا یعنی قائن و شیث بوجود آمدند. خون و نوح از نسل شیث بدینا آمدند. خون با خداوند قدم می زد و بطور ناگهانی از زمین نیست شد به دلیل اینکه خداوند او را بدون چشیدن طعم مرگ از روی زمین برداشت و با خود به بهشت برد. خون پسری داشت به اسم متوشالغ که معنای آن هست، "وقتی که او می میرد، آن فرستاده خواهد شد." وقتیکه مشوتالغ از دنیا رفت، سیل عالمگیر از سوی خدا فرستاده شد. نوح که به معنای آسایش است کشتی بزرگی را درست کرد و همراه با خانواده خود از سیل عالمگیر نجات و آسایش یافت. بنابراین از زمان آدم و حوا تا سیل نوح خداوند خود را به انسانها ظاهر می کرد اما بعد از سیل نوح تا پیدایش باب ۱۱ خداوند با کسی سخن نگفت و خود را به کسی ظاهر نکرد تا اینکه او در اور کلدانیان (عراق کنونی) به ابرام ظاهر شد.

ابراهیم چه کسی بود؟ ابرام به همراه خانواده و ولایت خود در اور کلدانیان همانند سایر انسانهای روی زمین همگی بت پرست بودند (پیدایش ۱: ۳۱). ابراهیم در زمین کلدانیان به ابرام یعنی "پدر" معروف بود اما خداوند اسم او را از ابرام به ابراهیم تغییر داد. ابراهیم یعنی پدر امتهای بسیار. خداوند نقشه داشت که او را از یک پدر معمولی یک خانواده به پدر امتهای بسیار بزرگ گرداند. بنابراین خداوند ابرام را از تاریکی و بت پرستی آزاد کرد و با وی سخن گفت. "و خداوند به ابرام گفت: از ولایت خود، و از مولد خویش و از خانه پدر خود بسوی زمینی که به تو نشان دهم بیرون شو." پیدایش ۱۲: ۱

دقت کنید که خداوند بپهوه به ابراهیم ظاهر شد نه خدایان دیگر مانند الله یا بودا یا کریشنا و یا اهورا مزدا و غیره. خروج ۶: ۳-۲

بعد از خواندن ابراهیم، خداوند با وی عهد جاودانی بست و وعده های زیادی را به وی داد که تا به امروز ادامه دارد:

۱. و از تو امتی عظیم پیدا کنم. (امت اسرائیل)
۲. و تو را برکت دهم، (خداوند به ابراهیم برکت داد و او را از لحاظ مالی غنی و بی نیاز کرد).
۳. و نام تو را بزرگ سازم، (نام بزرگ ابراهیم تا به امروز در زبان انسانهای دنیاست و مورد احترام همه است).
۴. و تو برکت خواهی بود. ابراهیم راههای خدا را به فرزندان و نسل خود تعلیم داد و همه آنها با شناخت خدای زنده برکت یافتند.
۵. و برکت دهم به آنانی که تو را مبارک خوانند، و لعنت کنم به آنکه تو را ملعون خواند. خداوند وعده داد که کسانی که ابراهیم و نسل او یعنی یهودیان را مبارک می خوانند، برکت دهد و کسانی که ابراهیم و یهودیان را لعنت و نفرین می کنند، لعنت کند.
۶. و از تو جمیع قبایل جهان برکت خواهند یافت. (ابراهیم و نسل او یعنی امت اسرائیل باعث برکت برای تمامی دنیا شدند. آنها کلام خدا را به دست جهانیان رساندند. خود خداوند از نسل ابراهیم یعنی از امت اسرائیل در این دنیا به شکل انسان ظهور یافت و فدای گناهان تمامی جهانیان شد. بنابراین ابراهیم باعث برکت برای جهانیان گردید).

خداوند فقط با ابراهیم سخن گفت و با او عهد بست نه کس دیگر. او حتی با پدر ابراهیم هم سخن نگفت. خداوند خواست که راههای خود را به ابراهیم تعلیم دهد چون می دانست که ابراهیم راههای خدا را به فرزندان و نسل خود یاد خواهد داد. پیدایش ۱۸: ۱۷-۱۹

چگونگی تحقق یافتن وعده خدا به ابراهیم: ابراهیم به وعده خداوند ایمان آورد و ایمان او برای او عدالت و پارسایی محسوب گشت. وعده خداوند به ابراهیم در عیسی مسیح به تحقق رسید. خداوند در عهد عتیق پیامبران را از نسل ابراهیم که همگی بدون استثنا یهودی

بودند، یکی پس از دیگری فرستاد تا درباره آمدن آن مبارک به مردم پیشگویی کنند. بنابراین پیامبران از زمان موسی تا ۴۰۰ سال قبل از ظهور مسیح از سوی خدا فرستاده شدند و هر یک درباره نحوه بدنیا آمدن و زمان و مکان بدنیا آمدن مسیح خداوند را پیشگویی کردند. بنابراین عیسی مسیح در زمان معین ظهور یافت و فرشته خداوند خبر بدنیا آمدن او را به یوسف، پدر ناتنی مسیح داد. متی ۱: ۲۰-۲۱

عهد خدا با تمامی انسانها در عهد جدید: خداوند در عهد جدید پیمان تازه ای با انسانها بست و آن پیمان این بود که هر شخصی از هر ملیت و نژادی با ایمان به عیسی مسیح از گناهان خود پاک شده، فرزند خدا خواهد شد و وعده های خدا به ابراهیم را بوسیله ایمان به عیسی مسیح به ارث خواهد برد. همانطوریکه ابراهیم به وعده های خدا ایمان آورد و برکت یافت و از سوی خدا عادل محسوب شد، ما نیز از طریق ایمان به عیسی مسیح برکت می یابیم و در حضور خدا پارسا و عادل شمرده می شویم. غلاطیان ۳: ۶-۱۴

برکات وعده خدا در عیسی مسیح:

- **خداوند در عیسی مسیح تمامی گناهان ما را می بخشید.** خداوند به ما روح القدس خود را داده و بر شیطان مسلط گردانیده است. افسسیان ۱: ۷

- **خداوند برکات روحانی را در آسمان به ما وعده می دهد.** هنگامیکه خداوند شخصی را برکت می دهد، به او وعده های عظیمی می دهد. خداوند او را از دنیا جدا کرده از آن خود می سازد. او خویشتن را به او ظاهر می نماید و راههای خود را به او تعلیم می دهد. خداوند ما را بوسیله عیسی مسیح با تمامی برکات روحانی برکت داده. افسسیان ۱: ۳

در عیسی مسیح وعده های خداوند به کمال رسید و عیسی مسیح تمامی شریعت و پیشگوییهای انبیا را به تحقق رساند. او آخرین شخصی بود که از سوی خدا به این جهان آمد و نجات ابدی را برای همه ما انسانهای روی زمین به ارمغان آورد. عبرانیان ۱: ۱-۳

خاتمه: بنابراین خداوند به ابراهیم دین نداد و یا ادیان ابراهیمی درست نکرد. بلکه او از طریق ابراهیم نجات و یا به عبارت دیگر حیات جاودانی را بوساطت عیسی مسیح به جهانیان عرضه کرد. شاید بپرسید که مگر دین یهود و مسیحی و اسلام دین ابراهیمی نیستند؟ خیر خداوند در عهد عتیق از طریق قوم یهود پیامبران را فرستاد تا درباره عهد خدا با ابراهیم یعنی فرستادن عیسی مسیح برای نجات انسانها از جهنم پیشگویی کنند و در عهد جدید نیز خداوند وعده خود را در عیسی مسیح عملی کرد. خداوند از ما دین نمی خواهد بلکه او خواستار اینست که به وعده او در عیسی مسیح ایمان آوریم تا از گناهان خود آمرزیده شده، با خدا رابطه برقرار کنیم. ایمانی که ما به مسیح داریم همان ایمانی است که ابراهیم داشت و او را نجات داد.